

ת"פ 18499/08/19 - מדינת ישראל נגד אריאל יונאניאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18499-08-19 מדינת ישראל נ' יונאניאן (אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריאל יונאניאן (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ביום 8.1.2020 בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בסיוע לגידול וייצור סם מסוכן שאירע בחודש יולי 2019.

מכוח ההסדר נשלח הנאשם לתסקיר שירות המבחן ולממונה על עבודות השירות, המאשימה הגבילה עצמה לעתירה לששה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

הסנגור נותר חופשי בטיעונו לרבות עתירה לאי הרשעה.

על פי כתב האישום המתוקן סייע הנאשם לאחרים לפנות מחסן ששימש לגידול הסם וכן סייע להכנסת ציוד נוסף למחסן.

ביום 4.10.21 הנאשם צירף תיק נוסף, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע גם בו, בהחזקת סם מסוג קנבוס במשקל 577 ג', שלא לצריכתו העצמית, שאירעה ביום 25.6.19.

הצדדים ביקשו כי שירות המבחן יתייחס בתסקירו הבא גם לתיק זה.

הנאשם היה במעקב וטיפול שירות המבחן מחודש אוגוסט 2019 לינואר 2022, כשנתיים וחצי סך הכל.

בתסקיר משלים אחרון שהוגש ביום 2.1.2022 סקר שירות המבחן את דרכו במעקב השירות וסיכם כי הנאשם ביטא אחריות ושת"פ מלא עם תכנית טיפולית מקיפה ומשמעותית, נמנע משימוש בסמים כלל וניתק קשריו עם חברה שולית.

הנאשם שולב בקבוצת טיפולית לצעירים, בפרוייקט ית"ד, והחל דרכו בשירות לאומי אליו התנדב במסגרת עמותת "בת עמי", בשירותי כבאות בירושלים.

מהתסקיר עולה עוד כי הנאשם לקח אחריות מלאה לעבירה ואף העמיק בסיבות הפנימיות שהביאו אותו לעוברה.

התרשמות השירות היא כי הנאשם מתנהל כיום באורח "חיובי ביותר" והטיפול סייע מאד בשיקומו.

בסיכום, ולאחר שבחן את כל המשתנים, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה במהלכו ימשיך וישלים את הטיפול שהוא משולב בו, וכן צו של"צ בהיקף נרחב והתחייבות כספית.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה את ההגנה על שלום הציבור מפני הפצת סם בדרכים לא חוקיות, כערך המוגן שנפגע.

המאשימה עתרה למתחם ענישה שבין 6-12 חודשי מאסר בפועל ונוכח התסקירים החיוביים ביקשה להטיל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, תוך שהיא זוקפת לזכות הנאשם את נקיונו מסמים, את נטילת האחריות ואת החזרה לנורמטיביות כעולה מהתסקירים.

לטענת המאשימה עתירתה לעונש היא חריגה ממדיניות הענישה, אך היא הולמת את חומרת עבירותיו, לרבות חלקו הקטן יחסית בעבירה גידול הסמים ובשקלול הסופי מבטאת גם את השיקום שעבר הנאשם.

הסנגור הדגיש את גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, 18 ומספר חודשים, את חלקו המזערי בעבירת גידול הסמים ולכן - המרתו לעבירת סיוע בלבד, ובעיקר את דרכו בליווי ופיקוח שירות המבחן.

הסנגור הטעים כי הנאשם היה עצור משך שבועיים ומאז שחרורו מצוי במגבלות שונות עד עצם היום הזה.

הסנגור ציטט ממצאי שירות המבחן, והדגיש את השיקום המלא שעבר הנאשם במסגרת הקבוצות הטיפוליות בהן השתתף, עוד הדגיש את התנדבותו לשירות לאומי ואת ההמלצות החיוביות על התנהגותו.

הסנגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו את העונשים המומלצים בתסקיר האחרון.

הסנגור הציג פסיקה לתמיכה בעתירתו.

הנאשם בדבריו סיפר על השינוי המשמעותי שעשה בחייו מאז נעצר, התנדבותו לשירות הלאומי, נקיונו מסמים ובעיקר

חרטתו על העבירות שביצע.

דין והכרעה:

שתי מחלוקות בין הצדדים דורשות הכרעה:

- שאלת ביטול הרשעת הנאשם
- שאלת עונשו

אני מקבל את זיהוי הערך המוגן שנפגע כפי שעלה מפי המאשימה.

באשר למידת הפגיעה בערך המוגן:

באישום הסיוע לגידול היה הנאשם חלק משלושה נאשמים שהואשמו בגידול סם, אין ספק שחלקו - פינוי מחסן והכנסת ציוד נוסף לתוכו - היה קטן משמעותית מזה של האחרים, ולפיכך מידת הפגיעה בערך המוגן היתה קטנה בלבד. לו היה מדובר בעבירה זו בלבד, הייתי סבור כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, עונשם של העבריינים העיקריים במקרה זה, שעניינם כבר הסתיים, היה מאסר בעבודות שירות, וחלקם - כאמור היה גדול הרבה יותר מזה של הנאשם.

לעומת זאת, באישום החזקת הסם שלא לצריכה עצמית, החזיק הנאשם כמות לא מבוטלת של קנביס, מחולק למנות רבות, ואף החזיק משקל לשקילתן. ניתן לומר שההחזקה נועדה למטרות סחר, אף שהנאשם לא הואשם בו, ומכאן שעצמת הפגיעה בערך המוגן, בהתחשב בנסיבות מחד ובסוג הסם מאידך - היתה בינונית גבוהה.

אני מקבל אפוא את עמדת המאשימה ביחס למתחם הענישה וקובע מתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר בגין שתי העבירות.

ובאשר לעונשו של הנאשם:

בהתחשב בשיקום המשמעותי שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן, בהתחשב בגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה - על גבול הקטניות, ומכאן - בהתחשב בדינם של "בוגרים צעירים" כאמור בפסיקת בתי המשפט, אני מוצא כי ניתן לחרוג ממתחם הענישה שקבעתי, וזאת מטעמי שיקום.

בהתחשב בכל אלה, ובכך שאכן - כל עתידו של הנאשם לפניו, ואף שנוכח גילו הצעיר אין כעת אינטרס קונקרטי שעלול להיזקק עקב הרשעתו, אני מוצא לנכון לבטל את הרשעתו ולהשית עליו את העונשים הבאים:

עמוד 3

1. צו של"צ בהיקף של 300 שעות לפי תכנית שהכין שירות המבחן.

2. צו מבחן למשך שנה במהלכה יעמוד הנאשם בטיפול ובפיקוח שירות המבחן ומובהר לו כי אם לא יעמוד בדרישות המבחן יוכל בית המשפט להפקיעו ולהטיל עליו עונש אחר, לרבות הרשעתו בדין והעונשים שניתן להטיל בעקבותיה.

3. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור אחת העבירות שנקבע כי ביצע, בתוך שנה מהיום, ישלם סך 10,000 ₪. יסרב להצהיר - יאסר למשך 20 ימים. הצהרת הנאשם לפניי נרשמה.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשפ"ב, 20 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.